

strinja drugo določilo omenjene postave, da je občinski župan dolžan vsako leto oklic za pristop k temu društvu razglasiti, z ravnanjem g. Sideritscha, ki nasproti temu ude iz društva podi? Ali le on edini ima pravico razpolagati s sredstvi in močmi, ki služijo nam za občno varnost in je-li res on sam neomenjeni oblastnik čez naše življenje in imetje? Ali je ta dobrodejna naprava le za to v Ljutomeru vpejljana, da služi našim nasprotnikom za njih politične namene, da jim pri volilnih vojskah pomaga in jim zmage vence plete, ko Slovence pobijejo? Res lepa naloga.

Ker ima, kakor je iz tega razvidno, g. Sideritsch tako izvrstne lastnosti, to društvo voditi, radovedni smo res, ali ga bo naš občinski odbor tudi v tem potrdil. Ako se to zgodi, potem pa vemo, da mi Slovenci, če bi nas res enkrat šiba božja zadela, od tega društva, ki nam že pri svoji glavi ni prijazno, nimamo nič pričakovati. Ne preostane nam potem drugega, kakor da si sami pomagamo. P.

Bitka pri Slavkovem in c. k. 47. polk.

(Dalje.)

Napoleon ta dan ni pričakoval boja, ali sedaj se mu ni mogel izogniti; moral je poskušati, da se obdrži na levem bregu Donave. Ob štirih popoldne trčijo prednje straže Hillerjeve na Francoze pred Slavkovim. Za grmóvjem in za grabni prežali so na naše; ko pa prihrujejo naši z bajonetom nad nje, umaknejo se v vas. Vas ima dolgo ulico, dobro je bila pripravljena za brambo. Vendar se polasté naši kmalu prvih hiš. Ali dalje niso mogli prodreti. Kmalu pride Bellegarde na pomoč. Pod njegovim poveljem stal je 47. polk, tedaj Vogelsang imenovan, v brigadi generala Vacquanta. Brigada Winzingradova začne naskakovati Slavkov, Vecsejeva pa Esslingen. Ali Francozi so se upirali tako hrabro, da se našim ne posreči. Zato začnete sipati dve konjiški bateriji svoj ogenj v Slavkov; potem se vrže 17. sedaj kranjski polk na vas. Topovi so jo bili zapalili, junaki proderó v vas; med gorečimi hišami, kjer jim je jemal dim sapo, bili so Francoze z bajoneti, s kopiti svojih pušek. Že so se je polastili skoro, kar pošlje Napoleon svojim 12.000 čilih, spočitih vojakov na pomoč. Toliki sili se upehani vojaki niso mogli ustavljati, morali so iz vasi nazaj.

Ali od vseh strani so fréale iz avstrijskih topov kroglje nad sovražnike, ki so se držali na pogorišču. Vas je bila odločilnega pomena za naše. Kmalu pridirja nadvojvodov adjutant h generalu Vacquantu in mu prinese povelje, naj se polasti s 47. polkom vasi, naj stane, kar stane. Hitro razprostreta prva batalijona svoje vrste, tretji koraka za njima. Zdaj zgrabi general sam zastavo prvega bata-

lijona, se postavi na čelo celega polka ter zaupije, da so ga čuli vsi: „Živio cesar Franc. Smrt ali zmaga velja!“ Pogumni jo uderó vojaki za njim. Kakor v pečnici je gorelo v Slavkovem, iz goreče vasi so sipali sovražniki kroglje na naskakovalce. Na ulicah je bilo zvrnenih voz, plugov, bran in drugega pohištva, da bi le branilo Avstrijcem pot, ali hrabrih Avstrijcev ne more zadrževati nič. Bobnarji bobnajo naskok (Sturm), z veseljem „hura!“ korakajo vojaki za generalom. Res jih popada veliko, ali za vsakega ubitega stopi hitro drug na njegovo mesto. Prvi spravljajo zapreke s pota, vedno dalje se pomika polk. Iz vsakega okna, iz kleti pokajo sovražne puške, ne ustavi naših junakov. Goreči tramovi so padali med bojevalce, ni jih motilo. Generalu so ustrelili sovražniki konja, že je priskočil Francoz, da bi zabodel ležečega pod konjem, kar priskoči stotnik Wunsch ter ga pobije. Hitro se pobere general in vodi polk z zastavo v roki dalje. Dvanajsta kompanija s stotnikom Wunschem na čelu bila je prva v vasi. Ali še ni bilo konec boja. Za vsakim plotom so se branili nasprotniki, še cerkev so pripravili za boj. Iz zvonika in iz oken so streljali na naše, kar pridere korporal Štefan Baranji s svojo četo pred cerkev. Hitro razbije vrata, zabode sovražnega častnika ter druge tako prestraši, da se mu udajo. Slavkov je bil toraj v avstrijskih rokah. (Konec prih.)

Gospodarske stvari.

Pitje konj.

Poleg trdega živeža treba je konju tudi pijače. Čembolj je krma suha, tem večja je žeja in čem več se poti žival, tem več ji je treba, da dobi vode va-se, t. j. da je pije. V tem pa je pravilo, da se da konju le tačas piti, kedar mu ni vroče. To, da se mu pusti piti skozi brzdo, še zapreči nekaj nevarnosti, toda ne vselej.

Veliko pride pri zdravji živali na to, kaka da je voda, katero pije, to pa se ravna po prsti, po kraji, od koder voda pride. Zato je gledati na to, da se izkoplje tam studenec, kjer se pričakuje najboljša voda, ne pa ondi, kjer stane kopanje najmanj dela. Mnogokrat je kriva ravno voda, da žival ni zdrava ter pri njej tudi nič ne izda najboljša krma. Tedaj skrbi živali za zdravo vodo!

Tudi nečista voda, kalna voda ni za rabo. Dobro, da žival sama ne mara take, sicer bi še bilo več bolezní pri konjih, ali povsod ni dobiti vode, da jo konj rad pije, tam pa se naj tako napravi, da teče čez kinžljeveje. To vzboljša vodo za veliko.